

**LTAB kopā ar nozares ekspertiem, meklē risinājumus kā izglītēt satiksmes negadījumos
cietušos par zaudējumu atlīdzināšanu**

Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja (LTAB) dati liecina, ka šobrīd Latvijā pastāv zems ceļu satiksmes dalībnieku un iesaistīto institūciju informētības līmenis par OCTA atlīdzību veidiem un kompensēšanas kārtību. Kā norāda LTAB, ja par transportlīdzeklim nodarīto bojājumu atlīdzināšanu visi ir informēti, tad par veselībai nodarīto zaudējumu kompensēšanu vēl joprojām daudzos gadījumos valda neinformētība un pat mīti. Vislielākie stereotipi saistīti ar gājējiem un velosipēdistiem. Iedzīvotāji uzskata, ka OCTA atlīdzība pienākas tikai cietušajam transportlīdzekļa vadītājam, nezinot, ka OCTA attiecas uz visiem satiksmes dalībniekiem, tai skaitā gājējiem, kuriem nav jāiegādājas papildus apdrošināšana, jo viņi kā satiksmes dalībnieki ir aizsargāti ar OCTA likumu un, gadījumā, ja viņi ir cietuši CSNg viņiem ir tiesības pieprasīt atlīdzību no apdrošinātāja.

Lai pārrunātu situāciju LTAB rīkoja apaļā galda diskusiju uz kuru tika aicināti nozares eksperti un dažādu asociāciju pārstāvji. Tikšanās laikā tika akcentēta problēma – no vienas puses pastāv augsts ceļu satiksmes dalībnieku neinformētības līmenis par OCTA zaudējumu atlīdzību veidiem un kārtību, no otras – institūcijas un ārstniecības iestādes pacientiem nesniedz šādu informāciju. .

„Esam pārliecināti, ka šī problēma nav tikai šauri specifiska, bet aptver ikvienu satiksmes dalībnieku – transportlīdzekļa vadītāju, gājēju, velobraucēju u.c. Cilvēki, piemēram tie, kuri nav autovadītāji, bet ir gājēji, ļoti bieži vaicā – vai man arī jāiegādājas polise nezinot, ka OCTA sistēma faktiski paredz, ka, ja ne viņa vainas dēļ noticis nelaimes gadījums, viņam pienākas zaudējumu atlīdzība. Uz šo problēmu nevar skatīties no burta, bet, gan būtības principa. Respektīvi, nevar uzskatīt, ka, ja konkrētais jautājums neietilpst manos tiešajos pienākumos, tad es to nedarīšu. Pacientu informēšana ir ārstu tiešais pienākums un tieši slimnīcām, traumatologiem un ģimenes ārstiem, būtu jādabojas kā ruporiem, jo tieši viņi visbiežāk pēc CSNg ir tiešā saskarē ar cietušo”, skaidro LTAB valdes priekšsēdētājs Juris Stengrevics.

Diskusijas laikā tika arī akcentēts, ka pastāv vēl kāda problēma. Bieži ārstniecības iestādes un to speciālisti neizprot, kāpēc apdrošinātāji pieprasa sniegt papildus informāciju par cietušā ārstēšanu. Tiek uzskatīts, ka cietušā ārstēšanu nodrošina valsts, speciālistiem neizprotot, ka pat valsts un pašvaldību izdevumus par cietušo ārstēšanu un izmaksātajiem pabalstiem, tai skaitā pensijām tiek maksāti no OCTA līdzekļiem.

„Iespējams, ka tieši ģimenes ārsti un traumatologi varētu būt viens no komunikācijas kanāliem, kuri varētu veikt šo skaidrojošo darbu. Arīdzan, būtu jāiesaistās ārstu asociācijām, kuras kopīgiem spēkiem varētu veicināt informētības līmeņa palielināšanu ārstu un pacientu vidū. Pacientu informētība par savu veselību un labklājību, ir ne tikai praktisks, bet arī ētiskas dabas jautājums, jo pacienta neinformēšana gan par viņa tiesībām, gan iespējām ir arīdzan ārstējošo ārstu atbildība”, uzskata valsts galvenā tiesu medicīnas eksperte Velta Volksone.

Rehabilitācijas centra „Vaivari” valdes loceklis Artūrs Bērziņš akcentēja, ka daudzi no procesiem apdrošinātāju un valsts iestāžu starpā kvalitatīvi nefunkcionē arī birokrātisku iemeslu dēļ, jo par dažādiem, ar vienu cietušo saistītiem maksājumiem (ārstēšana, rehabilitācija, invaliditāte, darba nespēja) atbild dažādas valsts iestādes, tādēļ rodas jūklis ar izmaksām. Problēmas esot arī

likumdošanā, jo bieži āsrtniecības iestādes nevar saņemt atlīdzību, tieši dēļ robiem normatīvajos aktos.

Informāciju sagatavoja:

LTAB sabiedrisko attiecību konsultante

Inese Lukaševska

Tālr: 25809161, E-pasts: inese@olsen.lv